

[Miljøministeren]

stilling til, om der krævedes lokalplan. Der er således ikke tale om, at jeg har udtrykt mig, som det fremgår af det stillede spørgsmål.

Jeg kan i øvrigt henvise til vedlagte notat fra planstyrelsen.

Planstyrelsen

Bilag

10. kontor

Den 7. august 1980

Notat om spørgsmål nr. 1144 stillet af Rahbæk Møller (SF) om lokalplanpligt ved genopførelse af ekstraktionsanlæg på Dansk Sojaka-gefabrik

Kommuneplanlovens regler skal iagttages såvel ved nybyggeri som ved genopførelse af bygninger, der er blevet tilintetgjort ved ulykkestilfælde, f.eks. brand eller eksplosion.

Afgørelsen af, om genopførelsen af ekstraktionsanlægget kræver tilvejebringelse af en lokalplan i medfør af kommuneplanlovens § 16, stk. 3, skal træffes af Københavns kommune. Afgørelsen kan imidlertid påklages til planstyrelsen i medfør af kommuneplanlovens § 48, jfr. miljøministeriets bekendtgørelse nr. 343 af 21. juli 1980 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til planstyrelsen, § 6, stk. 1, nr. 11. I medfør af bekendtgørelsens § 16, stk. 1, er planstyrelsens afgørelse endelig, og den kan således ikke indbringes for miljøministeren.

I forbindelse med en mulig klage til planstyrelsen over, at der evt. ikke tilvejebringes en lokalplan før genopbygning af ekstraktionsanlægget, vil styrelsen – som i andre, lignende klagesager – først og fremmest lægge vægt på byggeriets størrelse, jfr. kommuneplanlovens § 16, stk. 3's ordlyd. I overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget og den betænkning, udvalget om fysisk planlægning afgav om kommuneplanloven den 3. juni 1975, vil man imidlertid også lægge vægt på, om den påtænkte foranstaltning fremkalder væsentlige ændringer i det bestående miljø. Er dette tilfældet, taler det for, at genopbygningen er lokalplanpligtig, bl.a. fordi der herved gives offentligheden lejlighed til at gøre synspunkter gældende, forinden endelig beslutning om foranstaltningens gennemførelse træffes. Omvendt vil det tale imod lokalplanpligt, hvis den nye bebyggelse ikke afviger væsentligt i omfang og art fra

den bebyggelse, der allerede findes i det pågældende område.

Ud fra en samlet vurdering af disse faktorer vil planstyrelsen træffe en afgørelse i en eventuel klagesag. Planstyrelsen kan ikke på indeværende tidspunkt udtale sig om, hvorvidt genopbygningen af ekstraktionsanlægget vil forudsætte gennemførelse af en lokalplan, idet der ikke for planstyrelsen foreligger oplysninger om størrelsen og karakteren af det, der evt. skal genopbygges.

Spm. nr. 1145

Til ministeren for skatter og afgifter (5/8 80) af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren foreslå overgrænsen på 25.000 kr. for fradrag vedrørende livrenteforsikringer forhøjet?«

Begrundelse

I juni 1979 maksimerede folketingset fradraget for livrenteforsikringer til 25.000 kr. pr. år. Det har ifølge de seneste oplysninger fra forsikringsselskaberne medført et fald i nettotilgangen af pensions- og livrenteforsikringer på næsten 20 pct. i det første halvår af 1980 sammenlignet med 1. halvår af 1979. Der er således tale om en væsentlig nedgang i den private opsparing, til skade for hele samfundsøkonomien.

De omtalte pensionsordninger er udtryk for opgivelse af et nutidigt forbrug ved binding af midler, der beskattes ved udbetaling, og er en af de få muligheder, selvstændige erhvervsdrivende har for at sikre sig en rimelig pension.

Det fastsatte kronebeløb på 25.000 kr. forringes hastigt som følge af inflationen, og nye beregninger viser, at pensionen til sin tid end ikke kan dække udgifterne til et almindeligt husholdningsbudget.

For lønmodtagernes kapitalpensionsordninger er der fastsat et maksimum for årlige indbetalinger, og dette maksimum, som i 1981 udgør 62.400 kr., pristalsreguleres.

For at skabe en vis ligestilling mellem lønmodtagere og de selvstændigt erhvervsdrivende og for at modvirke inflationen bør 25.000 kr.s grænsen af de anførte grunde forhøjes.